

Moja međugorska ispovijed....

Stala sam u red koji mi je bio najbliži, nekako nasumice.

Malo sam se ogledala oko sebe i svugdje je bilo otprilike

isto ljudi.

Čekala sam u redu ne razmišljajući o ničem posebno.

Znala sam samo da se želim ispovjediti, da se očistim,

kako bih se opet mogla pričestiti. Malo kasnije, došao

je svećenik u susjednu, praznu ispovjedaonicu te je dio

ljudi iz mog reda požurio tamo, da budu brže gotovi. Ja

sam nekako odlučila da se neću gurati, pa sam ostala tu

gdje jesam. Oko mene neki su ljudi pričali, žamor stotine

glasova bio je dosta velik.

Pomislila sam na ono što sam nedavno negdje čula ili

pročitala, nisam sigurna, kako je pravo čudo Međugorja

u tome koliko ljudi na jednom mjestu strpljivo u redu

čeka satima na ispovijed , da bi sa sebe skinuli teret

grijeha, i još više - kako svećenici u Međugorju s

nevjerojatnom strpljivošću ispovijedaju pokajnike

satima, po svakakvom vremenu, često i na suncu i na

vjetru i na zimi... U to sam se i sama uvjerila te subote

navečer, za vrijeme i nakon večernje mise, dok je puhao

ledeni vjetar. Ljudi su se zamatali u debele zimske jakne

, kape i kapuljače, neki su donijeli i deke iz soba, vani

na otvorenom prostoru, jer je vjetar prodirao do kosti,

a neki su svećenici ispovijedali sjedeći na klupama oko

crkve, već po potpunoj noći, hladnoći, na tom vjetru,

jer su ispovjedaonice bile pune! O blagoslovljeni bili!!!

Kad mi je to došlo u misao, najednom sam osjetila

potrebu da se pomolim za svojeg ispovjednika. Nisam

imala pojma tko je unutra, kome ću doći... ali sam počela

moliti zazive :Dođi Duše presveti, sa neba nas posjeti

zrakom svoje milosti... za njega, i za sebe. Za njega , da

ga Duh Sveti prodahne i nadahne da bude blag i strpljiv u

ispovijedi, i za mene da se iskreno ispovjedim. I molila

sam tako ponavljajući, i Duhu Svetom, i Zdravomarije a

red ispred mene se počeo pomicati.

Primijetila sam da uprosjeku svaka ispovijed ne traje

duže od svega nekolikominuta. Nekako je i meni laknulo,

jer , eto, bit ću na vrijeme gotova, prije nego počne

krunica, pa da stignem u miru moliti. Osim toga, tu je i

moja kćer koja me čeka negdje oko crkve, da se ne

smrzne dotle i da budemo skupa na krunici. I dođem i ja

na red. Uđem, kleknem, prekrižim se, a da svećenika

nisam pravo ni pogledala, i kad sam htjela nešto izustiti,

u grlu me stisne.

Umjesto riječi krenule su suze...

U glavi mi je zašumjelo, jedva sam progovorila. Kad

sam napokon uspjela izreći ono što me muči, osjetila

sam da me svećenik sluša s punom pažnjom, strpljivo. ...

Bogu hvala ! Nakon kraće šutnje, počela su pitanja, a

poslije savjeti. Ostali smo u razgovoru.... Baš to mi je

falilo, takva, ispovijed, takav razgovor, takva milost... U

zadnje vrijeme me posebno muči jedan problem, jedna

kušnja, i ispovijedam se ,ali sam u sebi nosila tihu

neispunjenu želju i potrebu da se o tome malo dublje i

temeljitiije sa svećenikom porazgovaram. I eto, po milosti

Majke Božje Međugorske, kraljice mira, baš sam ovdje to

doživjela takvu mogućnost, takvu milost....

Umjesto rutinske ispovijedi, ostala sam unutra gotovo sat

vremena. Nisam znala koliko je vremena prošlo, ali kad

sam izašla i pogledala na sat, bila sam šokirana. Kao da

mi je vrijeme stalo.

U jednom trenutku pomislila sam na ljude vani koji

čekaju, koji su se vjerojatno kao i ja ponadali da će biti

za par minuta gotovi... najprije mi je bilo žao i osjetila

sam se malo kriva što zadržavam red jer svatko od njih

isto ko i ja očekuje da dođe na ispovijed, ali sam odmah

zatim pomislila kako je ovo milosno vrijeme, milosni

trenutak za mene i da ne trebam osjećati grižnju

savjesti nego naprotiv, jer Bog je za mene upravo sada

tu i On je sretan da se mi susrećemo, da sam došla k

Njemu, i On mi baš sada ovdje progovara po riječima

ovog svećenika....

O kako sam bila sretna kad sam dobila odrješenje !

Miješale su se suze sreće, uzdah olakšanja i spontani

smiješak. Ka d sam već bila na izlazu, prvi put sam

doživjela da mi svećenik veli ove riječi : **Čestitam !**

Odlična ispovijed !!! Molit ću za vas sutra na jutarnjoj

misli! - I on se nasmjehnuo.

Hvala vam, Bog vas blagoslovio !- rekla sam i ja , i izašla.

O Bože, koja radost , koja sreća !!! O Bože , hvala ti, hvala

ti !!! Majčice mila međugorska, hvala ti !!!

Izašla sam van sa suzama, ali ovaj put sa suzama

radosnicama. Nisam gledala ljude koji čekaju u

redu.... Cijelu tu večer bila sam pod snažnim dojmom te

ispovijedi, svega što mi je svećenik izrekao, koje savjete

mi je dao, po dojmom da mi je sam Isus preko njega

jasno progovorio.... Još sam puno, puno kasnije sabirala

dojmove, pa i drugi dan, a naveče u sobi, uzela sam

jednu bilježnicu i u nju zapisala neke misli, svećeničke

riječi, savjete....

O Bože, kako si velik !

O Bože, kako si dobar !

Hvala ti Isuse, hvala ti, hvala Ti....

Hvala Ti što me čistiš, što mi daješ novu priliku, što mi praštaš, što me voliš...

Hvala Ti Isuse, 1000 Ti puta hvala...tako sam sretna...

I pomози mi molim Te, pomози mi molim Te, pomози mi da

se držim odluka koje sam donijela na toj ispovijedi,

pomozi mi da imam uvijek pred očima ono što je za

mene dobro, stvarno dobro - a to je Tvoja volja, a ne

moje sebične želje ... pomozi mi Isuse da ustrajem!

Hvala ti za tog dobrog svećenika, hvala Ti što me

saslušao, savjetovao, hvala Ti što si ga nadahnuo da mi

veli baš one riječi koje sam ja sad trebala čuti, hvala Ti

što si mu dao strpljenja i mudrosti da mi govori ,

nadahnut Tvojim Duhom...Blagoslovi ga

Hvala Ti Isuse za sve dobre svećenike koji nas

ispovijedaju....

Blagoslovi ih 1000 puta !!!

Imam i drugih prekrasnih iskustava s ispovijedi....

podijeli ti ću s vama ovdje još jedno, iskustvo s Marije

Bistrice... u jednom razdoblju mogu života kad mi je bilo

posebno teško... Ušla sam u ispovjedaonicu samo sa

žarkom željom da sa sebe što prije skinem teret grijeha,

ne sjećam se da li sam se pomolila za ispovjednika ili ne

... ali bila je to jedna predivna ispovijed, puna suza

kajanja, dobrih i blagih svećenikovih riječi, pitanja i

zatim savjeta... ali ono što mi je posebno ostalo u

sjećanju je ovo :

IZMEĐU MOJIH RIJEČI I SUZA, U JEDNOM TRENUTKU

PODIGLA SAM POGLED I POGLEDALA SVEČENIKA. ONO

ŠTO SAM TADA VIDJELA NEĆU ZABORAVITI DO KRAJA

ŽIVOTA.

VIDJELA SAM ISUSA, SRELA SAM ISUSOV POGLED !!.

IZ SVEĆENIKOVIH OČIJU GLEDAO ME ISUS !!

TOLIKA NEOPISIVA LJUBAV, □ MIR, PRAŠTANJE,

STRPLJENJE, RAZUMIJEVANJE, SUOSJEĆANJE

JEDNOSTAVNO □ LJUBAV !

SAM □ ISUS ME POGLEDAO!!! □ BIO JE TO ISUSOV POGLED,

potpuno sam sigurna u to □ !

POGLED NEOPISIVE LJUBAVI □ !!!

Izašla sam van sa ispovijedi s osjećajem neopisive sreće,

osjećajem da mogu letjeti, dok su mi suze mutile pogled...

Poslije sam od silne sreće zagrlila prijateljicu koja je bila

sa mnom, a kad sam joj pokušavala prepričati i objasniti

što sam doživjela, jedva sam nalazila riječi. Najsnažniji

dojam tog pogleda bila je NEOPISIVA LJUBAV koja me

prožela i koju sam osjetila do dna duše. Samo silna

LJUBAV, LJUBAV I MIR..... ne znam da li je svećenik toga

bio svjestan ili ne, ali kroz njegove oči tada me

pogledao Isus.....

Hvala Ti Isuse, hvala Ti Isuse, hvala Ti isuse, toliko ti

hvala !!!

Kako si velik, kako si dobar, kako si predivan !!!

Hvala Ti Isuse !!!"

